

باب چهل و ششم

در نهی از سرقت و حدّ و جزای سارق

در الواح الهیّه بقدری تأکید در امانت و اجتناب از تصرف در اموال ناس نازل شده که بتقریر و تحریر نگنجد از جمله در لوح طرازات نازل قوله تعالی:

"طراز چهارم فی الأمانة أنّها باب الأطمینان لمن فی الأمان و آیه العزّة من لدی الرّحمن من فاز بها فاز بکنوز الثّروة و الغناء. امانت باب اعظم است از برای راحت و اطمینان خلق قوام هر امری از امور باو منوط بوده و هست. عوالم عزّت و رفعت و ثروت بنور آن روشن و منیر." الخ

و در یکی از الواح جمال نازل قوله تعالی:

"اگر امروز نفسی بطراز امانت فائز شوند عند الله احبّ است از عمل نفسیکه پیاده بشطر اقدس توجّه نماید و بلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد. امانت از برای مدینه انسانیت بمثابه حصن است و از برای هیکل انسان بمنزله عین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرش نابینا و کور مسطور است اگر چه در حدّت بصر مانند زرقاء یمامه¹ باشد."

و در لوح کریم نازل قوله تعالی:

"اگر احبّای الهی بطراز امانت و صدق و راستی مزین نباشند ضرّش بخود آن نفوس و جمیع ناس راجع. اوّلا آن نفوس ابدا محلّ امانت کلمه الهیّه و اسرار مکنونه ربّانیّه نخواهند شد و ثانی سبب ضلالت و اعراض ناس بوده و خواهند بود و عن ورائها قهر الله و غضبه و عذاب الله و سخطه." (اقتدارات صفحه ۱۶۸)

حضرت عبدالهّاء جلّ ثنائه در لوح حاجی آقا محمّد علاقه بند یزدی میفرمایند قوله العزیز:

"اما قضیّه امانت و دیانت فی الحقیقه در این دور بدیع اعظم برهان ایمان و ایقان است. در لوح امانت ملاحظه فرمائید که از قلم اعلی صادر و از برای انتباه کلّ کفایت است اگر نفسی بجمیع اعمال خیریه قائم ولی در

¹ در نزد اعراب زرقاء یمامه به بینائی چشم ضرب المثل است و شرح آن در کتب ادبیه مسطور. زرقاء زنی بوده از قبیله جدلیس که گویند از مسافت سه روز راه میدیده است و در لوح قناعت نیز ذکر او از قلم اعلی نازل شده است.

امانت و دیانت ذرّه‌ای قاصر اعمال خیریه مانند سپند گردد و آن قصور آتش جانسوز شود ولی اگر در جمیع امور قاصر لکن بامانت و دیانت قائم، عاقبت نواقص اکمال شود و زخم التیام یابد و درد درمان شود. مقصود آنست که امانت عند الحقّ اساس دین الهی است و بنیاد جمیع فضائل و مناقب است اگر نفسی از آن محروم ماند از جمیع شئون محروم. با وجود قصور در امانت از ایمان و دیانت چه ثمری و چه اثری و چه نتیجه و چه فایده."

از این قبیل آیات بسیار در الواح نازل شده طوبی للعاملین.

در کتاب مستطاب اقدس راجع بجزای سارق میفرمایند قوله تعالی:

"قد كتب على السّارق النّفي و الحبس و فی الثّالث فاجعلوا فی جبینه علامه یعرف بها لئلاّ تقبله مدن الله و دیاره ایاکم ان تأخذکم الرأفة فی دین الله اعملوا ما امرتم به من لدن مشفق رحیم." (بند ۴۵)

تعیین مقادیر حدّ سرقت با بیت العدلست چنانچه در رساله سؤال و جواب میفرمایند:

"سؤال - از حدّ زنا و لواط و سارق و مقادیر آن

جواب - تعیین مقادیر حدّ به بیت العدل راجع است."

چون در این باب ذکر امانت در میانست این مسئله را نیز بمناسبت در ذیل این باب مندرج میسازد که در

رساله سؤال و جواب میفرمایند:

"سؤال - در باره تعویض و تبدیل امانات از جنس بنقد و غیره حفظا عن التّضییع

جواب - اینکه در باره امانات و تعویض آن حفظا عن التّضییع نوشتند در این صورت تعویض جائز تعویضیکه

معادل آنرا برساند. انّ ربّک هو المبین العلیم و الأمر القدیم."